

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

3. De Petro ambulante super aquas

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

conturbati phantasma esse putarent, statim Iesus locutus est eis, dicens: habere fiduciam, ego sum, nolite timere. O ineffabilis Domini bonitas, qui ideo electos ad tempus affligi permittit, solatium ijs auxiliumque subtrahit, vt virtutem eorum probet, meritum augeat, gaudium impleat: quanto solatio id videbimus, quando ex procelloso huius mundi pelago, ad portum æternæ felicitatis enatabimus? Amor, fiducia, resignatio ad omnia aduersa.

De Petro ambulante super aquas.
ibid.

III.

I. **R**espondens Petrus dixit: Domine, si tu es, iube me ad te venire super aquas, at ipse ait: veni, & descendens Petrus de nauicula, ambulabat super aquam, vt veniret ad Iesum. Ingens in corde Petri fidei, fiduciæ & charitatis incendium ardebat, quo illuminatus & inflammatus Christum non parum hominem, sed Dei filium potentissimum, cui omnes creaturæ ad nutū deseruiant, agnoscebat; ad eundem vt potè infinite amabilem quamprimum
si pla.

si placeret aduolare cupiebat: nece-
 dentes fluctus diuina eius fretus po-
 tentia, si iuberet calcare metuebat.
 Quid non potest sincera & magna fi-
 des? Quid non audet humilis & resig-
 nata fiducia? quid non tentat amore
 dilecti sincera & feruens charitas? Et
 quid hæc tria, si coniuncta sint, non
 impetrant. Annuit Christus benignè
 votis Petri longè vires suas exceedètia
 desiderantis & molientis: an non an-
 nuet votis tuis, & cuiusuis electi per-
 fectissimè ipsi etiam supra vires place-
 re, eius gloriam & proximorū salutem
 promouere gestientis? Zelus ardorem
 fidei, spei & charitatis Petri imitandi
 concipiendus, affectusq; earundem vir-
 tutum præcipui hic exercendi.

II. *Videns verò ventū validum timuit, &
 cū cœpisset mergi, clamauit dicens: Domine
 saluum me fac. Et continuo leuis extendens
 manum apprehendit eum: & ait illi, mo-
 dica fides, quare dubitasti?* En speculum
 humanæ fragilitatis tam subito inter-
 tentationum & aduersitatum fluctus
 animum despondentis, in coneepto
 feruore spiritus intepescentis, de per-
 seuerantia & salute periclitantis: Et
 infinitæ pietatis & misericordiæ sal-
 uatotis tam promptè filijs periclitan-
 tibus

libus paternam dexteram porrigentis, ex desperationis & pusillanimitatis abyſſo eruentis, nouum feruorē & robur ſpiritus imperietis. Agnitio & depreſſio ſui nihili, agnitio & exaltatio infinitæ potentia & bonitatis Dei.

III. *Et cum aſcendiſſent in nauiculam, ceſſauit ventus. Qui autem in nauicula erāt, venerunt & adorauerunt eum dicentes: Verè filius Dei es.* Quale fuerit diſcipulorum gaudium, cum cernerent tempeſtatē ſedatam, amantiſſimum Magiſtrum præſentem, turbam eorum, qui erant in nauī eiufdem potentiam ſuſpicientem & diuinitatem adorantem! Simile nõ rarò gaudiū experitur quiſquis electorum ex magna tentatione, tribulatione, & anguſtia repente à diuina prouidentia eripitur. At quantò liquidius tandem diuiniuſq; erit gaudium, quod experientur electi, cum enauigato naufrago huius vite pelago appellentes ad littus beatæ æternitatis, videbunt perpetuam patriæ cœleſtis tranquillitatem, æternam optatiſſimamque dulciſſimi Saluatoris ſui præſentiam, & totam cœleſtem curiam eundem adorantem, & miſericordias eius æternum cantantem! Amor, gratitudo, deſiderium cœleſtis patriæ.